

Milosteanu Radu-Gabriel

Aix Marseille Université - Faculté de Médecine

An universitar: 2018/2019, sem al II-lea

Raport narativ – ERASMUS

Probabil în momentul de față ești pus în situația de a lua o decizie de tip „da sau nu” și nu știi ce să faci mai departe. Din primele rânduri îți spun, sincer, că răspunsul ar trebui să fie „da”. De ce ? Lasă-mă să-ți expun mai departe beneficiile unei experiențe de acest gen, dar mai întâi să-ți explic cum am reușit să ajung să aplic pentru această bursă.

Totul a început cu ideea de a pleca în Germania. Au urmat lupte interioare întinse pe perioade extrem de lungi. M-am forțat să învăț această limbă în fiecare zi, dar în zadar.. Am cedat după aproximativ trei săptămâni de meditații când mi-am dat seama că, în încercarea de a mă prezenta ca la carte (cine sunt, câți ani am, de unde vin și ce vreau să fac mai departe cu viața mea), din gura mea ieșeau zgomote de tipul celor produse de un blender în care a fost aruncată accidental o cărămidă.

Nu m-am lăsat așa ușor, am zis că poate totuși învăț o limbă mai simplă, mai accesibilă și de ce nu mai romantică.. Într-o intensă sesiune de „brainstorming” ce a durat câteva secunde mi-am dat seama că timp de 12 ani, pe parcursul celor 4 clase primare, 4 gimnaziale și 4 de liceu, am studiat limba franceză. Problema era că nu știam cum după 12 ani puteam conjuga doar două verbe și cunoșteam cuvinte suficiente cât să fiu pus în dificultate într-o discuție de bază cu un preșcolar francez. Împreună cu bunul meu prieten, coleg de serie și, mai târziu în toată povestirea asta, coleg Erasmus, Endre, m-am înscris la cursurile de franceză, de unde aveam să plecăm amândoi mai târziu realizând că nu putem recupera atât de repede aceste lacune lucrând în grup. Așa că am ajuns la meditații în privat, unde după un „overclocking” la temperaturi extreme, pe durata a 6 luni, creierul meu a început câtuși de puțin să gândească în franceză.

Eram mândru de mine, dar a durat puțin, mai exact până la aterizarea în Marsilia, când am fost lovit de prima conversație care mi-a cam distrus părerea bună pe care mi-o formasem despre subsemnatul. Timp investit: aproximativ un an, pagini de teorie și vocabular studiate: undeva peste 200, Radu pus în situația de a vorbi cu un nativ: speechless.

Am scris aceste rânduri pentru a te relaxa puțin, în ideea că și eu am fost foarte stresat cu totul. Da, e dificil să stai o perioadă lungă departe de casă, să vorbești zi de zi o limbă străină (sau care ți-e străină), e dificil să interacționezi doar cu oameni pe care nu-i cunoști (care mai târziu îți pot fi unii dintre cei mai buni prieteni), e dificil să schimbi lunar stagiul, colegii, asistenții, profesorii, dar, într-un final, ținând strâns între ambele mâini ultima liniuță a „bateriei” mele interne am putut spune: „A meritat!”.

Am să mă opresc aici în a povesti despre mine, ca să nu-ți pun pe tavă ocazia de a zice că sunt egocentric, și am să vă povestesc și despre experiența în sine.

Mă gândesc că despre oraș nu are rost să-ți povestesc prea multe, având în vedere faptul că o simplă căutare pe Wikipedia îți poate oferi mai multe informații decât aș putea înșirui în umilul meu review. Așa că am să-ți povestesc super scurt despre lucrurile cu adevărat importante.

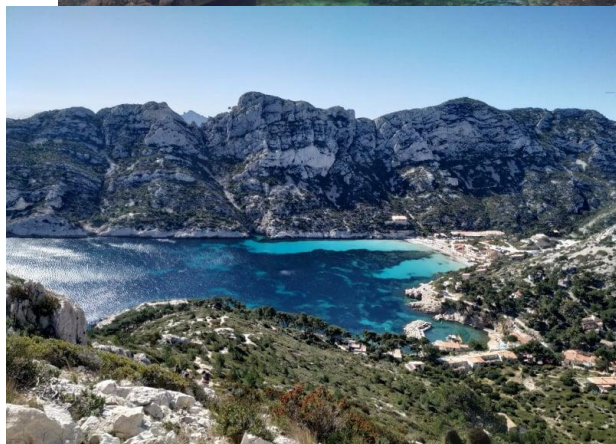
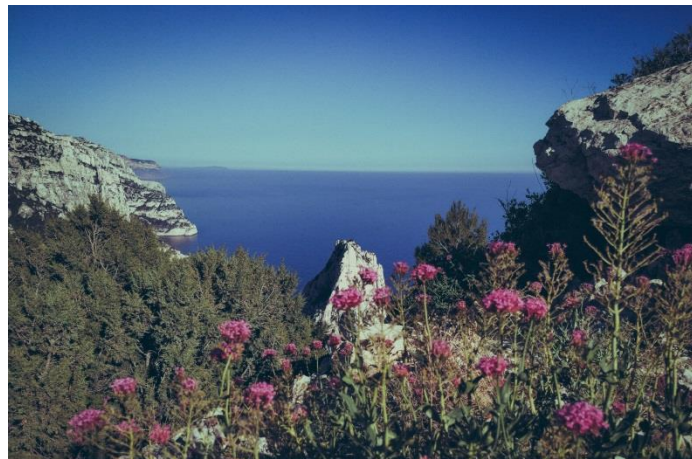
Stagiile și cursurile de medicină sunt interactive, atmosfera foarte plăcută, interesul fiind dezvoltarea profesională a studentului, care este considerat un mini-medic . Oamenii din mediul intraspitalicesc, de la student la profesor universitar, sunt foarte prietenoși și te vor primi de fiecare dată cu brațele deschise. Este aproape imposibil să nu găsești pe cineva dornic să-ți explice ce nu înțelegeți, sau să-ți arate cum se face o anumită manevră practică sau de ce nu să te lase pe tine s-o faci. E nevoie de o scurtă perioadă de acomodare, care o să dureze cel puțin o lună, dar după aceasta, spre surprinderea ta, vei face anamneze, examene clinice și vei prezenta cazuri la una cu studenții francezi. Cu mulți dintre ei te vei împrieteni și sunt șanse mari să faci cu ei și alte stagii, acesta fiind un plus dacă ești genul care se integrează mai greu într-un colectiv nou.

Facultatea dispune de o bibliotecă foarte bine dotată, unde vei găsi aproape orice carte de care ai nevoie pentru a studia, cantină, cafenea și numeroase spații verzi numai bune pentru pauzele de după stagii.

Pe plan social, există o tonă de activități, mai ales în grupul Erasmus. Se organizează aproape zilnic ieșiri, de la simple picnicuri pe plajă, la drumeții lungi care străbat cunoscutul Masiv Calanque, de la care îți recomand să nu lipsești. Voi atașa în continuare câteva poze:

Ca bonus voi face o listă scurtă cu recomandări, care s-ar putea sau nu să nu te intereseze, că până la urmă gusturile nu se discută:

1. French taco, orice ar zice alții, eu m-am îndrăgostit din prima săptămână.

2. Cafeaua de la Coogee's. GENIALĂ!

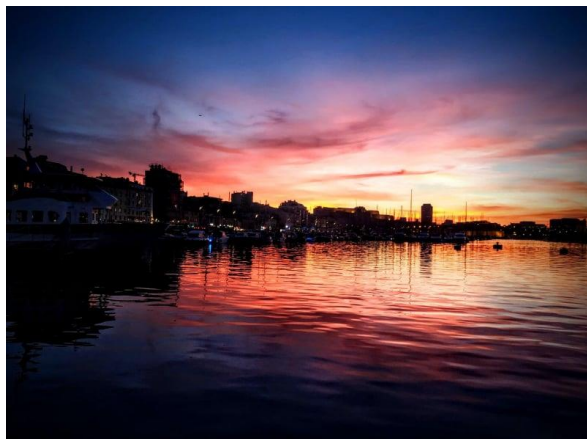

3. Cafeaua de la Debout Cafe

4. Restaurantul indian Shimila
5. Restaurantul tunisian Chez Yassine

6. Apusul văzut din Vieux-Port

7. Plage du Prado

8. Les Calanques

Și aș putea continua lista, dar te las pe tine să descoperi mai mult.

Cu riscul de a da în clișeu îți mărturisesc că această experiență m-a schimbat mult ca om, mi-a dat mai multă încredere în mine, m-a ajutat să fiu mai independent, mai descurcăreț în diferite situații imprevizibile. Am învățat să mă integrez mai repede în colective și să leg foarte ușor relații de prietenie. Am început să văd viața prin alți ochi, să fiu mai optimist și să mă bucur de fiecare moment la maximum.. Știu, sună cheesy, dar acesta e adevărul.

Dacă nu te-am convins deloc după ce m-am chinuit aproape 2 ore, presat de greutatea deadline-ului, să-ți scriu despre experiență, nu știu ce te va convinge.

Orice ai decide mai departe, eu îți doresc multă baftă! **(DEȘI AR TREBUI SĂ DECIZI SĂ MERGI, DAR CINE SUNT EU SĂ-ȚI IMPUN ASTA ..)**

*Semnat,
Radu.*

Ah, stai, uitasem de poza bonus: Voilà, **le croissant** !

